

عنوان مقاله:

بررسی برنامه (کوریکولوم) آموزشی رشته طب سنتی ایرانی مقایسه آن با دیدگاه های حکمای پیشین

محل انتشار:

همایش طب سنتی ایرانی و یک دهه فعالیت آکادمیک: نقد گذشته، افق آینده (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 2

نویسندگان:

محمد زنگویی پور - دستیار طب ایرانی، گروه طب ایرانی، دانشکده طب ایرانی مکمل، دانشگاه علوم پزشکی مشهد، مشهد، ایران

رقیه جوان - استادیار، مرکز تحقیقات طب سنتی مکمل، دانشگاه علوم پزشکی سبزوار، سبزوار، ایران

سید جمال میرموسوی - دستیار طب ایرانی، گروه طب ایرانی، دانشکده طب ایرانی مکمل، دانشگاه علوم پزشکی مشهد، مشهد، ایران

سید مجید غضنفری - دستیار طب ایرانی، گروه طب ایرانی، دانشکده طب ایرانی مکمل، دانشگاه علوم پزشکی مشهد، مشهد، ایران

خلاصه مقاله:

نگرش حکیمانه طب ایرانی به انسان، نگاهی جامع کل نگر است. در مکتب طب ایرانی انسان صرفا به عنوان یک جسم مادی محسوس مورد مطالعه قرار نمی گیرد بلکه علاوه بر جسم مادی، ابعاد غیر مادی نامحسوس دیگری نظیر نفس ارواح قوا هم در وجود آدمی مدنظر قرار میگیرند. این نگاه جامع به انسان به طور شگفت انگیزی با ابعاد مختلف سلامت که در دهه های اخیر مورد توجه سازمان بهداشت جهانی قرار گرفته در تعریف سلامت نیز گنجانده شده است تطابق دارد. لذا اطلاعات علوم مرتبط با تشخیص درمان بیماریهای انسان نیز نیازمند دانش هایی است که امکان شناخت تمام ابعاد وجودی انسان را فراهم آورد. از اینرو حکمای ایرانی از گذشته بسیار دور تا قرون اخیر از رهاوی در قرن چهارم تا حکیم عقیلی شیرازی خراسانی در قرن دوازدهم هجری قمری همواره در توصیه ها وصایای خود به فراگیران دانش پزشکی، آموزش علوم مقدماتی مختلفی را جهت فهم جامع متون طبی ایرانی توصیه نموده اند. حکیم عقیلی شیرازی در ابتدای کتاب شریف خلاصه الحکمه علوم ضروری طب نظری برای هر طبیب را شامل ده علم می داند. که عبارتند از: علم فقه حدیث، علم اخلاق، علم حکمت، علم منطق، علم طبیعی، علم هندسه، علم هیئت، علم احکام نجوم، علم حساب علم کفایت فراست بررسی کوریکولوم فعلی رشته طب سنتی ایرانی نشان می دهد که متاسفانه این توصیه های مهم حکمای گرانقدر طب ایرانی در این کوریکولوم لحاظ نشده است. در برنامه (کوریکولوم) آموزشی فعلی رشته طب سنتی ایرانی اثری از علوم چون فلسفه اخلاق الهیات سایر علوم توصیه شده حکما مشاهده نمی شود. و اگر درسی مثل اخلاق پزشکی آن هم به عنوان درس اختیاری نه اجباری در این برنامه گنجانده شده است مبتنی بر منابع اصیل طب ایرانی چون ادب الطیب رهاوی و... نیست بلکه ترجمه کتب اخلاق پزشکی دنیای غرب است که هیچ قرابتی با مبانی ارزشمند حکمای اخلاق مدار ایرانی ندارد. با عنایت به موارد فوق به نظر می رسد بازبینی کوریکولوم موجود اعمال تغییراتی از جمله جایگزین کردن برخی عناوین یا انجام تغییراتی در تعداد واحدها ساعات درسی آنها از ضروریات اساسی ارتقای این رشته آکادمیک باشد.

کلمات کلیدی:

کوریکولوم، طب ایرانی، اخلاق، برنامه آموزشی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/838872>

